

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-14

Sense arguments

ESCAPÇATS • L'exgovern del PP no troba com justificar la violència de l'1-0 i nega que hi hagi malversació

Tot el judici de l'1-0, a El Punt Avui TV

EL PUNT AVUI+
Avui, a partir de les 10.00 h

PUGNA • Baños i Reguant no responen a Vox i el tribunal els dona cinc dies per rectificar i evitar una investigació

Mariano Rajoy Expresident del govern espanyol

Soraya S. de Santamaría Exvicepresidenta del govern espanyol

Cristóbal Montoro Exministre d'Hisenda

“Lamento molt les imatges que es van veure l'1-0”

“Hi va haver un assetjament massiu, generalitzat i sistemàtic”

“Es va establir un control absolut de tots els pagaments de la Generalitat”

L'ESPORTIU

El Barça escombra el Madrid al Bernabéu

Els blaugrana vencen amb contundència (0-3) amb dos gols de Suárez i un en pròpia porta i es classifiquen per jugar la seva sisena final consecutiva de copa

Messi felicita Luis Suárez després que marqués el segon gol al Madrid ■ EFE

Rosell queda en llibertat sense fiança

L'expresident del Barça feia gairebé dos anys que estava a la presó sense judici

MANRESA+ comerç

FORA STOCKS

DIUMENGE **3 DE MARÇ**

GAUDEIX AL PASSEIG PERE III DE LES COMPRES AL MILLOR PREU

180896-120487L

NACIONAL

P17

El govern, cap a la pròrroga pressupostària

Catalunya en Comú rebutja la proposta i Torra dona per fet la continuïtat dels comptes, però descarta eleccions

montserrat

C/ Illes Canàries, 104
08397 Pineda de Mar (Barcelona)
T. 93 762 19 76
www.centrediamontserrat.cat

877043-11881260

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

'InfoK', ara

Dilluns, dos quarts de vuit del vespre. A casa, tots quatre asseguts a taula, per sopar. Posem l'*InfoK* perquè tracten els nens com a nens; no com a adults, però tampoc com a idiotes. Primera frase que sona: "Sabeu què són els abusos sexuals?, us ho expliquem!", així, amb exclamació. Mirades còmplies de tràngol entre mare i pare. A través de la comunicació no verbal, acordem que endavant, que ni canviarem de canal ni farem cap comentari: la confiança cap a l'*InfoK* és absoluta. I un cop més, no va fallar. Van tractar la qüestió amb una barreja exquisida de sensibilitat i pedagogia. No es va pecar de cap extrem: ni eufemismes (el penis és penis i la vulva és la vulva) ni tampoc cap concessió a l'espectacularització d'una matèria tan delicada. Val a dir que una part de la peça va disposar de l'ajuda inestimable d'una psicòloga de la Fundació Vicki Bernadet, entitat que lluita contra els abusos sexuals infantils. Un simple exerci-

L'abús infantil pot afectar, per desgràcia, qualsevol família, sigui independentista, unionista, federalista o mixta

ci, com el d'experimentar què passa quan una persona et mira massa, de massa prop, massa temps, és suficient per fer aflorar –i a la llarga impedir– un abús. Defensar o atacar l'*InfoK* quan fa un reportatge sobre la Via Catalana és fàcil: es tracta de treure el tam-tam de la tribu i destrossar els matisos. (De res va servir explicar que l'*InfoK* explica l'actualitat, tota, i, per tant, si hi ha una manifestació que travessa Catalunya de punta a punta és lògic que se'n informi els menuts. Com va passar al cap d'un mes amb la manifestació del 12 d'octubre, però d'allò ja se'n va parlar menys.) Però és en qüestions tan controvertides com els abusos sexuals quan hom s'hauria d'adonar de la necessitat, bondat i idoneïtat d'un programa d'aquestes característiques. L'abús infantil pot afectar, per desgràcia, qualsevol família, sigui independentista, unionista, federalista o mixta. I que la televisió pública en parli (i més amb la manera amb què ho va fer) és una demostració, per si sola, sobre el perquè de la seva existència.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Profeta Cuixart

Un dia, fa temps, en Joaquim M. Puyal em va fer arribar un DVD amb una retransmissió seva i del seu equip d'un partit de futbol. En una nota deia que se'n sentia especialment satisfet. Com que no hi entenc, de pilota, em fa l'efecte que de tots els que van rebre l'obsequi d'en Puyal devia ser el que el vaig disfrutar més. Si els gols i els moviments tàctics no em van dir res, em va semblar que el partit tingués relleu, que pogués tocar amb els dits els jugadors, gràcies a la veu del narrador, que es va ensenyorir de tota la casa. Són efectes de quan les coses es fan amb passió.

Dimarts la televisió se'm va tornar a inflamar amb la declaració de Jordi Cuixart en el judici que l'acusa de rebel·lió violenta i altres malvestats. Havia pensat d'agafar l'AVE i personar-me a Madrid per seguir la sessió. Soc soci antic d'Òmnium, l'entitat que Cuixart presideix. Ell em representa. M'ha escrit de puny i lletra dues cartes de la presó amb l'encapçalament d'"estimadíssim", i això que no ens coneixem. Em deia que em llegia, que els meus articles li feien companyia. Vaig

Interpel·la no només els seus sinó tothom, pensi com pensi

desdir-me del viatge i de retornar-li l'escalf per por que no pogués entrar a la sala o, si hi accedia, haver de seguir l'interrogatori des de lluny i veient-lo d'esquena. Hi ha molts aficionats al futbol que prefereixen les retransmissions televisives o radiofòniques, on es veu tot, com es veu i se sent tot en les d'en Puyal, fins i tot prescindint de la imatge.

La televisió, dic, se'm va inflamar. Ja ho havia fet amb les declaracions de Junqueras o Romeva, però aquesta vegada amb més flamarada. Junqueras és abacial. Romeva és un colós. Jordi Cuixart és un profeta, també per la

barba i per l'estructura corporal. Pau Gargallo l'hauria pogut prendre per model. *El profeta* de Gargallo no parla, com no va parlar el *Moisès* de Miquel Àngel, però se li entén tot, s'entén que ha de dir coses elevades.

Jordi Cuixart va dir coses elevadíssimes sobre la dignitat, els drets fonamentals i la democràcia autèntica, no per donar satisfacció als seus sinó per interpel·lar tothom, sigui qui sigui i pensi com pensi. A mi ara m'és igual que els fiscals siguin una toia risible. Encara que no ho fossin i haguessin inquirit amb solvència, el discurs de Cuixart hauria estat el mateix perquè prové de la convicció, al marge d'escribes i fariseus. Aquest judici té de bo, si es pot dir així, que ha fet emergir grans líders, grans futurs governants d'aquest país, superades les vacil·lacions, ingenuïtats i trampes que els han dut aquí. Cuixart ho podria ser de qualsevol país que estimi la llibertat i la civilització. Amb els profetes de debò passa que, transcorregut un temps, la seva doctrina és valorada fins i tot pels que un dia els van ficar a la presó i els van voler emmudir.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez L'Esportiu i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/uyoivp>

A la tres

Anna Serrano / aserrano@elpuntavui.cat

Soraya no ho sap

Declaracions amb mitges rialles que comencen com mítings amb les preguntes de Vox o la fiscalia i es van empentint fins que acaben amb monosíl·labs quan es veuen acorralades per les defenses. És el cas de l'exvicepresidenta del govern espanyol, Soraya Sáenz de Santamaría, citada com a testimoni ahir al Suprem. Del seu interrogatori va quedar clar que Espanya és una democràcia, com va repetir en diverses ocasions, malgrat que no es puguin abordar debats com el de la independència de Catalunya. "No cal parlar del que no es pot materialitzar", sostenia l'exvicepresidenta espanyola delimitant en color vermell els marges del debat parlamentari i, per descomptat, institucional. El referèndum, és clar, en quedaria fora. Calbot a la llibertat d'expressió –com a mínim– de la mà dreta de Mariano Rajoy, que es deia que en l'executiu del PP era qui manava. En

“L'interrogatori de l'exvicepresidenta espanyola va ser una exhibició de desmemòria selectiva

canvi, no controlava, va assegurar sota la promesa feta al Suprem, ni el dispositiu policial de l'1-O, ni la decisió de fer venir reforços de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil a Catalunya, ni tampoc la data de quan es va decidir que es desplaçarien. La número dos de l'executiu estatal o "no ho sabia", o

"no controlava el detall", o "no n'era coneixedora". Segura, això sí, de la suposada violència del 20 de setembre en la manifestació davant de la conselleria d'Economia i els dies posteriors, Sáenz de Santamaría va ser igualment incapaç de respondre el nombre de detencions que es van fer durant aquells dies amb hipotètics "altercats diaris". "No conec les xifres." Llacunes sobre els números –els policies atesos el primer d'octubre van baixar de 400 a 93– i també sobre les peticions fetes per organismes internacionals, com l'ONU, sobre la repressió del referèndum. "No em consten."

El desconeixement de l'exvicepresidenta espanyola és de tal magnitud que no sap si la declaració d'independència es va publicar –no– al BOPC o al DOGC. L'interrogatori de Sáenz de Santamaría va ser una exhibició de desmemòria selectiva. En acabar, el somriure se li havia esborrat.

EDITORIAL

Testimoni de l'evidència del fals relat

El judici contra els líders del procés independentista català va entrar ahir en una nova fase, després de les declaracions dels dotze acusats, nou dels quals després de molts mesos de silenci a causa d'una presó preventiva injusta i venjativa. Es va entrar en la prova testifical, durant la qual es va poder interrogar els primers testimonis, tots ells d'una gran rellevància política com el diputat d'ERC Joan Tardà, l'expresident de la Generalitat Artur Mas, l'expresident i l'exvicepresidenta del govern espanyol Mariano Rajoy i Soraya Sáenz de Santamaría o l'exministre d'Hisenda Cristóbal Montoro. Una fase processal que es va iniciar amb la vulneració dels drets lingüístics dels testimonis que van haver de declarar en castellà per la prohibició de fer-ho en català, com li va indicar el jutge Marchena a Tardà.

La declaració dels màxims responsables de l'executiu espanyol va deixar en evidència un cop més la construcció d'un fals relat sobre episodis de violència a l'entorn de l'1-O i el 20-S. Acusacions que Rajoy i Sáenz de Santamaría van mantenir amb preceptes estrictament polítics basats en l'argumentari unionista però sense cap prova concreta, mentre negaven l'evidència de la brutalitat policial exercida l'1-O que asseguraven desconèixer. Un fil testimonial que les defenses van posar contra les cordes posant de manifest múltiples contradiccions, errors, tergiversacions i probablement mentides. A banda de la poca credibilitat sobre la falta d'informació que va subratllar l'exvicepresidenta assegurant que es va assabentar dels fets de l'1-O pels mitjans de comunicació. De la declaració de l'exministre d'Hisenda Cristóbal Montoro, se'n desprèn que no li serà gens fàcil, a l'acusació, acreditar la malversació.

De reüll Frustració

Anna Balcells

Com no podia ser d'altra manera, el judici paral·lel del procés que s'està vivint aquests dies a tots els carrers i cases de Catalunya va guanyant intensitat. És impossible apartar-se de la tele i desconnectar dels interrogatoris, no valorar cada paraula, cada gest, cada detall i no comentar-ho amb companys, familiars i amics. Al capdavall, el judici interpel·la –tal com es diu ara– a tots els que vam viure, des de la il·lusió o el rebuig, el referèndum de l'1-O i les seves conseqüències. Costa molt ignorar el que està succeint aquests dies dins les

Els fiscals paral·lels del procés fan mofa dels socis d'Òmnium

parets del Tribunal Suprem i no sentir-se pertorbat, en un sentit o en un altre, pel que allà s'hi està dient. Precisament per contrastar les diverses impressions que està causant el judici, vaig voler veure quin impacte va tenir la declaració de Jordi Cuixart. És ben sabut, i compartit per tothom que no tingui

una visió molt ofuscada sobre com es van produir els fets, que el president d'Òmnium és la baula més feble del judici, allà on la fiscalia tindrà més dificultat per demostrar el delictes de rebel·lió que pretén imputar. Vaig poder constatar que tampoc els fiscals paral·lels que tant es prodiguen a les xarxes van trobar res en què agafar-se per recriminar-li una violència inexistente. Potser per això, van descarregar la frustració fent mofa del públic congregat davant la seu d'Òmnium, una gent que es rebel·lava contra una presó injusta donant escalf, en la distància, al seu president.

Les cares de la notícia

ESCRITOR

Rafel Nadal

Un nou èxit

L'escriptor gironí continua amb la seva reeixida producció amb la novel·la *El fill de l'italià*, editada per Columna, guanyadora de la darrera edició del premi Ramon Llull. La nova publicació és un relat al voltant d'un fet real, molt ben documentat, de la Segona Guerra Mundial.

MINISTRE D'AFERS EXTERIORS

Josep Borrell

Indecència

La incontinència del ministre a l'hora d'insultar l'independentisme català no té límits. N'ha dit de tots colors, però dimarts, a Suïssa, va superar tots els límits de la raó i de la decència, en vincular el nacionalisme català amb l'esclat de la guerra civil espanyola.

MAGISTRADA DEL TRIBUNAL SUPREM

Carmen Lamela

Injustament empresonats

La magistrada que va instruir la causa contra Sandro Rosell a l'Audiència Nacional va denegar com a mínim en deu ocasions la llibertat a l'expresident del Barça i al seu soci Joan Besolí. Els ha tingut injustament empresonats 643 dies. Ara és magistrada del Tribunal Suprem. Un escàndol!

Tal dia com avui fa...

1 any

Alerta blanca

Protecció Civil, Trànsit i Ensenyament apliquen mesures preventives davant el temporal de neu previst per avui

10 anys

Desbordades

La crisi desborda les entitats d'ajut social. El Banc dels Aliments fa una crida a les empreses perquè el seu magatzem és buit.

20 anys

Cercle d'Economia

El president del Cercle d'Economia, Pedro Fontana, acusa el Partit Popular d'oblidar els problemes reals de l'economia espanyola.

Full de ruta

David Brugué

Borrell no només patina

Ja hi estem acostumats. No és cap novetat. Però no per això no et deixes de preguntar: què li ha passat, a aquest home? A Josep Borrell, se li ha acabat el sentit comú i ha passat de ser un català que ha fet carrera política a ser un català –sembla que mal li pesa– que fa el ridícul en la seva carrera política. Podem estar d'acord que qui paga mana. En el seu cas, el carnet socialista. Però, d'aquí a dir les barbaritats que diu, hi va un tros. Bàsicament perquè si ets un personatge públic que està a la primera línia has d'anar molt en compte que el que dius sigui cert. Si no quedés com un gamarús. Ja li va passar quan es va inventar una escopinada de Jordi Salvador (ERC) al Congrés i hi va tornar quan va dir que als Estats Units només van haver de matar quatre indis per ser independents. Dilluns, Borrell va deixar anar com qui no vol la cosa que el catalanisme té molt a veure amb els fets que van portar a la Guerra Civil Espanyola. Una afirmació que no

Tots els partits tenen el seu 'dòberman'. Aquell polític que deixen anar per cremar-ho tot. I és una figura lícita, potser necessària. Però se'ls ha d'exigir veracitat

té cap consistència, que és totalment gratuïta i que demostra gran ignorància. Però és que a més és ministre d'un govern que una de les poques coses que ha fet és intentar desenterrar Franco amb l'ànim de conciliar. Potser Pedro Sánchez, si el que té ganes és de conciliar, el que hauria de fer és veure què té a casa. Tots els partits tenen el seu dòberman. Aquell polític que deixen anar per cremar-ho tot. I és una figura lícita, segurament necessària per a l'aparell d'un partit. Però com a mínim se'ls ha d'exigir veracitat. Una cosa de què l'autor intel·lectual de *The real Spain* sembla anar faltat.

Borrell tornarà a ser cap de llista. Ara a Europa. Fa la sensació que en el PSOE també s'han afartat dels exabruptes d'aquest també simpatitzant de Societat Civil Catalana i que volia desinfectar Catalunya –s'entén que d'independentistes. Però als 72 anys, i si també estan tips d'ell com la resta, el que haurien de plantejar-li és una jubilació. Definitiva. I probablement ningú se'n queixaria.

Tribuna

Xavier Serra. Professor de filosofia a l'institut Carles Rahola

Revolucions: ja no n'hi ha?

Qui no ha estat mai una mica revolucionari? Tots hem fet potser un gir en els estudis, o en el cercle preferit d'amistats, o al lloc on residim, o en la distribució de llibres i altres andròmines a la pròpia habitació. Tothom ha cercat de fer canvis subjectivament radicals. Alguns, en dur-los a l'objectivitat, s'han adonat que no era només un somni sinó un canvi real de debò. "La gallineta ha dit que prou, ja no vull pondre cap més ou...", cantava en Llach (1972), i conclouia: "Visca la revolució." Pot fer-se dramàtic.

SI ANEM A LA TEORIA, ens podem qüestionar: tota revolució ha de ser violenta? Són "dolentes" o bé són "imprescindibles" per al progrés? De totes se n'ha dit. Coincidirem en el fet que es tracta de transformacions sobtades, profundes, d'una estructura o un ordre fixats, i no només de fenòmens com ara "evolució, transició i crisi". Són "novetats", molt més que simples "revoltes" (d'aquestes en tenim cada dia, arreu). I la violència?: depèn més de les "circumstàncies" que no pas del "concep-

te" (desemmascarem els novel·listes de l'1-O). Sí, cal remarcar un detall: les revolucions són conseqüència de processos col·lectius, no invents estrafolaris de genis aïllats. Alguns –o molts– veuen imprescindible canviar un *statu quo* injust i insuportable, i se la juguen: posen fil a l'agulla per bastir quelcom nou.

M'ATRAU "LA REVOLUCIÓ GLORIOSA" (1688, Anglaterra), l'aixecament de les classes altes contra els intents absolutistes de Jaume II. Calia limitar el poder del rei i allunyar el catolicisme –còctel politicoreligiós perfecte– i es va resoldre amb un radical canvi de dinastia. He rellegit l'extens *1688. The first modern revolution* (Yale, 2009), de l'Steve Pincus, i em colpeix la tesi: no només "defensaven" el seu peculiar estil de vida parlamentari, sinó que "van crear" un nou tipus d'estat modern, 100 anys abans que a França. Va ser més que una revolta, va ser radical. Com tantes altres: la científica del XVII, la de 1789 o les liberals del XIX, contra l'esclavitud, la industrial, la russa, la dels drets humans, la descolonització, l'hongaresa

del 56, la del maig del 68, la digital, la Primavera Àrab del Magrib, la tecnològica o l'ecològica, etc. No existim immòbils, conservadors, momificats. Força nois i noies de primer de batxillerat de quatre instituts gironins tenen sort: reflexionen enguany sobre l'Europa de les revolucions (filoara.cat/de19). Ja hi treballen: serà la 10a edició d'aquesta jornada anual, celebrada al voltant d'una festa, la de la Unió Europea (9 de maig). A veure què en treuen: on neix el mal de la "revolució"? Tot s'hi val? Com s'aturen? Ara, quan tants pobles volem anar a millor, se'ns aixequen els pitjors monstres del passat: potser així entendrem com la involució mata l'esperit humanista i democràtic. A *La decadència de les revolucions* (CCCB, 2018) es denuncia que han com narcotitzat el "dimoni revolucionari", suavitzant-lo en el dir (per la censura i la por) i reduint-ne el prestigi a simple reclam publicitari o marxandatge del Che. Tot plegat: un frau. Què en pensem: trobarem algun fil vital bo i necessari en les revolucions humanes? O seran només "subproductes" per a llibres d'història i jocs en 3D?

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Indignitat pel judici al govern de Catalunya

■ Com n'és, d'indignant, de veure el govern de Catalunya pres i jutjat per l'Estat espanyol. Això és el que hem de veure cada dia uns quants milions de catalans que creiem que l'autodeterminació de Catalunya s'hauria de poder decidir en unes urnes. Van ser presos per haver promogut un referèndum en què vam votar els que vam poder, perquè la policia espanyola va intimidar-nos, pegant a la gent i robant les urnes perquè no poguéssim votar. I malgrat tot vam votar més de dos milions de persones.

El millor de l'1 d'octubre del 2017 va ser l'actitud heroica de la gent que va protegir, sempre pacíficament, les urnes, aparegudes del no-res després de mesos de recerca infructuosa per part de la policia espanyola. Va ser un dels

dies més emocionants de la meua vida. La meua dona i la meua filla de 4 anys havien dormit en una seu electoral a l'Hospitalet de Llobregat per evitar que fos precintada per la policia. Jo, durant tot el dia, vaig estar protegint les urnes i organitzant les cues de votants. Vam saber que, a tot el país, la policia espanyola estava repartint cops de porra i estirades de cabells a dones, joves i gent gran. Van disparar bales de goma que van deixar un votant sense ull. Les imatges van fer la volta al món. El govern espanyol va dir que eren notícies falses, però a Catalunya ho vàrem patir en carn pròpia. I també vam sentir l'emoció i l'orgull de poder finalment fer el recompte i confirmar que hi havia hagut referèndum. I, per haver posat urnes, els han empresonat i els estan jutjant.

JORDI RIBERA LLONG
Sant Esteve de Palautordera (Vallès Oriental)

El govern d'Espanya sota sospita?

■ El govern d'Espanya sota sospita? Sí, el govern d'Espanya sota sospita. O és que no s'ha parat a pensar que els catalans som, també, subjectes pensants i polítics? Pot ser que, entre el seu públic, no en tinguin el costum? Que respongui a les arengues i prou? O que vostès, a la vista dels que fan més soroll, s'ho imaginin?

Sota sospita, sí, i tant. Primer, persegueix i empresona els nostres representants, els que el poble català va elegir. Després els jutja per crims inventats.

Com volen que els fem confiança? Qualsevol qui vulgui governar Espanya, si vol que hi restem tindrà feina. Ens haurà de demostrar que hi podem confiar, quan

els fets, fins ara, demostren el contrari.

MONTserrat PAGÈS I PARETAS
Barcelona

La democràcia i el rei

■ El rei diu que no hi ha democràcia per sobre de la llei. En les dictadures també hi ha l'imperi de la llei. Però el Tribunal Internacional de l'Haia en la seva sentència sobre la independència de Kosovo –que seria molt convenient que algunes persones llegissin completa– diu: "Declarem que en una societat democràtica, a diferència d'una dictadura, no és la llei la que determina la voluntat dels ciutadans, sinó que és aquesta la que crea i modifica, quan sigui necessari, la legalitat."

ÀNGEL MARCO
Barcelona

La frase del dia

“Als que no heu anat al Suprem a veure els vostres companys jutjats, us hauria de caure la cara de vergonya”

Quim Torra, PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

De set en set

Sara Muñoz

Als que fareu campanya

A totes aquelles persones que formen o formaran part d'una candidatura i que estan o estaran aviat immersos en

una campanya electoral els demanaria, gairebé els suplicaria, que situïn el bé col·lectiu per sobre de l'individual, que tinguin sempre present, a manera de mantra, que les costures que s'esfilagarsen costen molt de cosir, sobretot en un món on no abunden els costurers i les costureres. Els reclamo que igual que es miren les enquestes al mil·límetre per decidir si els interessa més formar part d'una confluència o anar per lliure o per fer virar el discurs

Guanyeu-vos la categoria de líder a còpia d'honestedat i no de dialèctica barroera

cap a una direcció determinada, doncs que se les mirin amb la mateixa pulcritud quan els ciutadans demanen polítics més dialogants i estratègies menys agressives. Òbviament, som molts els que els exigim que treballin per aïllar els que erosionen la convivència i la cohesió social i que actuïn com si existís una llei no escrita, i no oberta a la de vegades maleïda interpretació, que penalitza les mentides i els incompliments. A tothom, recaigui en la força política que recaigui, els insto a buscar al diccionari el significat de la paraula *escrúpol* i a llegir-lo fins a la sacietat, i els animo a guanyar-se la categoria de líder a còpia d'honestedat i no de practicar la dialèctica barroera. I, hòstia, sobretot demano a tothom que s'escolti la declaració davant del Suprem del president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, perquè lliçons com aquesta s'han d'encabir tant sí com no als manuals de democràcia de tots els partits.

Tribuna

Agustí Colomines. Professor d'història contemporània a la UB

Taral·larà, taral·larà...

Fa més d'una setmana que escoltem mentides. A la sala segona del Tribunal Suprem, els fiscals han demostrat fins a quin punt el ministeri públic ha fabricat un relat sobre l'ocorregut a finals de 2017 a Catalunya i està fent l'impossible perquè tot quadri. Just el 2017 es va publicar un llibre de la filòsofa Hannah Arendt que, a la llum dels últims esdeveniments, sobresurt per la seva gran vigència. El volum constava de dos breus assajos, el primer dels quals, “Veritat i política”, va ser escrit com a resposta a la controvèrsia causada per la publicació d'Eichmann a Jerusalem, el seu famós assaig sobre la banalitat del mal, mentre que el segon, “La mentida en política”, va veure la llum després del gran escàndol que va suposar al 1971 la publicació pel *New York Times* dels documents secrets del Pentàgon sobre la guerra de Vietnam. “En els Documents del Pentàgon –llegim al final del llibre– ens trobem amb homes que van fer tot el possible per conquistar la ment de les persones, això és, per manipular-la. Ara bé, pel fet que treballaven en un país lliure, on es disposa de tota mena d'informació, no van triomfar mai del tot.”

estava clar que no sabia res de res d'Apel·les Mestres, autor del poema *La cançó dels invadits*, també conegut com *No passareu*. Em vaig recordar de seguida que el cantautor Xavier Ribalta va posar música a aquests versos de 1915, que cantaven els voluntaris catalans durant la Primera Guerra Mundial contra la invasió de Bèlgica, i de quan vaig escoltar-la per primera vegada en una de les moltes visites que el cantautor de Tàrrrega feia a casa dels meus pares acompanyat de Paco Ibáñez. No recordo la data exacta, però el que és segur és que va gravar la cançó sota el franquisme.

PERÒ QUINA IMPORTÀNCIA TÉ AIXÒ, OI? La qüestió és que les opinions, inspirades per passions no requereixen de cap prova. N'hi ha prou amb llançar-les a l'aire amb la consistència marcial que va utilitzar Juan Carlos Girauta quan l'altre dia va voler justificar al Congrés la seva condició de candidat *cunero* per Toledo. La culpa de tots els mals és dels independentistes, que l'han obligat a

“La democràcia no pot ser un decorat que es pot manipular segons convingui al poder

fer-se toledà. Girauta és un noi de casa bona de Barcelona desclassat –de vegades la sort no pots triar-la– que precisament no és d'aquests homes dels quals parla Arendt en el seu assaig i que posen la seva vida en perill per dir la veritat. Al contrari, s'amaga en la mentida mentre porta anys vivint de la moma. Victimisme en estat pur per excitar la confrontació. Viu la realitat a través de les seves pròpies mentides.

EL TEÒLEG SUÍS HANS KÜNG es preguntava fa més d'una dècada si està justificada la mentida en política arran de la guerra de l'Iraq i l'embolic que van organitzar George W. Bush i els seus amics de les Açores. I exposava les opinions de dos polítics al respecte. Henry Kissinger, l'exsecretari d'Estat de la guerra del Vietnam, i l'excanceller alemany Helmut Schmidt. La diferència entre ells era abismal. Mentre Kissinger defensava una moral específica del polític, que considerava diferent a la del ciutadà normal i corrent, i per tant contemplava la mentida com a recurs, Schmidt, en canvi, creia que el polític que raonen així són antics i viuen atrapats en la lògica del segle XIX, que va ser força mortífera, especialment durant les aventures colonials. Mentir té un rèdit molt curt, encara que pugui durar anys. Que li ho preguntin al president Pujol, posem per cas, que encara ara ha de purgar una mentida guardada durant anys i panys.

LA NOVA CAUSA GENERAL contra l'independentisme que se celebra a Madrid no es pot analitzar literalment. S'hi diuen coses que, segons com, podrien semblar grans bestieses. Però és que els interrogatoris tenen un no sé què esperpèntic que faria riure si no fos que posa en joc la llibertat d'uns polítics i uns dirigents cívics que, al capdavall, només van posar urnes damunt un munt de taules a tot Catalunya.

M'INTERESSA AQUESTA CONSIDERACIÓ de la filòsofa alemanya. La manipulació és una tasca que no només neix de les entranyes d'allò més profund de l'Estat, també té els seus còmplices entre la cort de periodistes, professors universitaris i analistes de *think tanks* que confonen la veritat amb els seus interessos ideològics. La democràcia no pot ser un decorat que es pot manipular segons convingui al poder. En l'interrogatori a Jordi Cuixart, el fiscal va preguntar-li pel famós lema “No passaran”. I el president d'Òmnium, que és un home culte i és per això que presideix una entitat cultural, va donar un bany de literatura al fiscal, que per la cara que feia

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Els comuns tanquen la porta al pressupost

El president Torra dona per feta la pròrroga, confia seguir negociant i descarta eleccions

El febrer més calorós de l'última dècada

Les màximes superen els 25 graus i es desapareixen en 16 estacions del Meteocat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Testimonis escapçats

RELAT • Rajoy nega el referèndum i no parla de la violència que exigeix la rebel·lió sinó d'"assetjaments" **AS** • Atenia Urkullu però no de mediador **VEU** • Santamaría topa amb la defensa quan vol afermar la violència i "no sap" si la DUI es va publicar

David Portabella
MADRID

El govern espanyol del PP que va judicialitzar el plet català i que preveia acudir a testificar durant el judici del procés estant al govern va acudir ahir en la seva condició de partit d'oposició per la cadira dels testimonis, l'única que obliga a dir la veritat. Tant Mariano Rajoy com la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría hi acudien amb el pes d'un dilema: afermar la tesi de la rebel·lió violenta al preu d'admetre davant la ultradreta de Vox que hi va haver un referèndum que no van saber evitar i una DUI que reconeixen, o menystenir l'1-O i ajudar sense voler els acusats. Mentre que Rajoy no va parlar de la violència que exigeix la rebel·lió sinó d'"assetjaments" i es va mostrar compassiu amb les imatges de càrregues policials de l'1-O que va dir que lamentava, Santamaría sí que va voler afermar el delicte denunciant "xocs violents tots els dies" del 20-S a l'1-O i un "assetjament massiu, sistèmic i generalitzat" a alcaldes sense avalar-ho amb noms —el PP tenia alcalde a Pontons i prou— ni dades oficials. Tots dos van coincidir que el referèndum no va existir "perquè així ho va dir la Junta Electoral Central".

Rajoy era la segona vegada que declarava com a

Les frases

"Lamento les imatges [de violència a Sant Carles de la Ràpita]. No m'agraden aquestes ni altres"

Mariano Rajoy
EXPRÉSIDENT ESPANYOL

"Una anàlisi comptable i pressupostària sempre pot resultar defraudada"

Cristóbal Montoro
EXMINISTRE D'HISENDA

testimoni després de fer-ho el 26 de juliol del 2017 a l'Audiència Nacional pel cas Gürtel. I és un precedent significatiu perquè igual que ahir estava obligat a dir la veritat i el tribunal, en la sentència condemnatòria al PP del 24 de maig del 2018, va "posar en desqualificar la veracitat de Rajoy dient que "es posa en qüestió la seva credibilitat" i no era "prou versemblant".

Fiscals que es responen

Si bé Santamaría va fer seu el llenguatge dels fiscals parlant de "muralls humanes" i "aldrulls violents diaris" davant el fiscal Javier Zaragoza que sovint tenia la inèrcia de contestar per ella el que ell volia escoltar, Rajoy va admetre la "situació d'excepcio-

"Jo sé el que és viure un escarni i el viscut a Catalunya no ho era, eren assetjaments violents"

Soraya S. de Santamaría
EXVICEPRESIDENTA ESPANYOLA

"No hi havia comitè estratègic, era l'àmbit de debat sense ordre del dia ni els mateixos assistents ni acta. Més informal impossible"

Artur Mas
EXPRÉSIDENT DE LA GENERALITAT

nalitat" que va dur-lo a aplicar el 155. Santamaría es va citar a ella com a exemple del que no era el dia a dia català. "Jo sé el que és viure un escarni i el viscut a Catalunya no ho era, eren assetjaments violents", va dir abans de donar la raó al fiscal Fidel Cadena sobre els "xocs violents diaris". Es dona la circumstància

Melero a Sáenz: "Va titllar el CNI de deslleial per no trobar les urnes?"

que Santamaría es va enredar amb els agents ferits, que ahir va rebaixar a 93 quan el seu llistat oficial sempre era de 400. "On són els 307 policies me-

nys?", li va exigir el lletrat Andreu van den Eynde. "Vam anar depurant dades...", va eludir Santamaría.

Sobre l'operació Copèrnic a Catalunya en què el seu govern va gastar 87 milions, l'ara consellera d'Estat es va limitar a dir: "He llegit sobre ella".

Estrena de Vox

Les raons de la seva gestió les van haver d'explicar també a Vox, que debutava ahir després de dues setmanes ignorats al saló de plens del Tribunal Suprem i que utilitza el judici per seduir els votants populars titllant el PP de "derechita covarde" per no haver aplicat l'article 155 des del primer moment i també l'article 116 de la Constitució —l'estat d'alarma, d'excepció i de setge— en lloc de l'operació Diàleg de Santamaría. En molts instants dels interrogatoris, però, el president i la cap dels espies del CNI es van presentar com dos seguidors de l'1-O des de la televisió a La Moncloa sense tenir res a veure amb l'operació ni amb l'ordre de carregar contra els votants i la contraordre de deixar de fer-ho. Rajoy fins i tot va reconèixer que va desconvocar *sine die* la reunió del consell de seguretat nacional, una calma que contrasta amb la rebel·lió violenta en marxa que promou la fiscalia. El

Rajoy, en un moment de la declaració ahir com a testimoni en el judici del procés al Suprem ■ EFE

relat deixa tot el pes repressor a l'exministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido.

El 155 per la convivència

Rajoy i Santamaría van justificar que el 116 ataca drets individuals i ells van preferir "aplicar el 155 per preservar la convivència". "El 155 era el més eficaç i el que menys mal feia", va rebllar Rajoy. Si davant les càrregues Santamaría va voler dir que "les imatges no són agradables a la vista", Rajoy va fer un pas més que la seva ex-mà dreta després que l'advocada Marina Roig obtingués el

vistiplau del jutge Marchena a la projecció d'un vídeo de 50 segons a Sant Carles de la Ràpita l'1-O. "Lamento les imatges. No m'agraden aquestes ni d'altres", va dir Rajoy.

Davant les preguntes de les defenses sobre el rol que hauria jugat el lehendakari Íñigo Urkullu com a mediador entre La Moncloa i Carles Puigdemont, Rajoy va ser fidel a Rajoy i va deixar un moment de confusió: el va "atendre". Quan l'advocat Jordi Pinali va recordar que estava sota jurament, aleshores Rajoy ja va vacil·lar, la seva memòria va flaquejar i no

L'APUNT

Òmnium i el nostre president

Jordi Alemany

No van ser 4.000, sinó més de 6.000 els nous socis que en 24 hores es van inscriure a Òmnium després de la declaració del seu president, Jordi Cuixart, al Tribunal Suprem. Les seves paraules, la normalitat i proximitat del seu discurs, la fermesa en les seves conviccions i el desafiament per algunes afirmacions de les acusacions van ser suficients per tornar a esperonar

part de la societat civil que ara està òrfena de líders, de full de ruta i cada cop més dividida i embolicada pels moviments en les confeccions de llistes. El protagonisme de Cuixart, no volgut com va dir en el judici, recordant-los que l'hi han donat en posar-lo a la presó, s'ha d'aprofitar per recordar les seves paraules: "No es pot governar un país des de la presó o l'exili, o no només."

va saber contestar si l'havia atès personalment o per telèfon. L'únic segur és que ell no l'escoltava com a "mediador" i ni com una veu que el pogués convèncer d'evitar el 155, un rol que avui aclarirà Urkullu quan arribi el seu torn de declarar com a testimoni. Entre els mediadors, a Santi Vila ni el va citar.

Melero acorrala Sáenz

El moment més dur per a Santamaría va ser quan la seva veu es va estimbar contra l'advocat Xavier Melero, lletrat de Joaquim Forn. Paradoxalment, l'advocat identificat com el

defensor més tècnic de tots –i un fundador de Ciutadans– va doblegar políticament Santamaría amb un interrogatori irònic i punxant que va despullar les fonts d'informació de la que hauria de ser la persona millor informada d'Espanya, perquè retenia alhora el Ministeri de Presidència i els espies del CNI que li reportaven tot a ella sota la direcció de Félix Sanz Roldán.

Melero va arrencar a Sáenz de Santamaría que la font primigènica d'una vicepresidenta no són els informes –i menys encara els confidencials del CNI–, si-

nó el que ella escolta que està en l'ambient. "Aquesta és la seva font de coneixement? El que es parla habitualment?", li va etzibar Melero a qui rebia el sobrenom de *victodo* en l'època de Rajoy. Però la realitat, segons el seu testimoni, és que ella sempre coneixia tot per terceres persones, entre ells i en un lloc preminent l'exdelegat Enric Millo.

"Testimoni renuent"

Quan l'exvicepresidenta defugia les preguntes com si l'escenari fos una sessió de control al Congrés o una roda de premsa a La Mon-

cloa, l'advocat Melero es va permetre recordar a Marchena i al tribunal que el Codi Penal té un article que s'adiu a la figura del "testimoni renuent" que ell veia davant seu. Però no va ser aquesta la ironia que més va descol·locar Sáenz de Santamaría, obligada a explicar si l'1-O el seu govern va enviar 6.000 policies d'arreu de l'Estat a "donar suport als Mossos o a substituir-los per deslleials i per pèrdua de confiança". Era només el pròleg de si sabia per què els espies del CNI no van trobar cap urna. "Els va titllar de deslleials, als agents del

CNI, com va fer amb els Mossos?", li va etzibar Melero. "No", es va veure obligada a contestar Santamaría. "No hi ha més preguntes", va cloure Melero l'interrogatori. Els acusats es buscaven els uns als altres amb els ulls alçats de sorpresa davant la golejada que veien.

A l'escapçament del testimoni s'hi van sumar els advocats defensors Jordi Pina, Andreu van den Eynde, Francesc Homs, Marina Roig i Olga Arderiu a la caça i captura de les contradiccions del relat de Santamaría. Fruit del xoc, va arribar la pregunta d'Ar-

deriu, lletrada de Forcadell, sobre si sabia si la DUI s'havia publicat o no al Diari Oficial (DOGC). "Vostè ha dit que tot el que no es publica no té efecte jurídic. Tenia coneixement que la DUI no es va publicar al DOGC?", li plantejava Arderiu. Sáenz de Santamaría va fugir d'estudi adduint que ella sabia "el que deia Puigdemont", però el d'ahir era un judici penal i Marchena no va tolerar l'escapatòria: "Ho sabia o no ho sabia?" "No ho sé", va acabar dient la mà dreta de Rajoy com a colofó a la seva declaració davant els somriures i els murmurs del públic, entre ells el conseller de l'Interior, Miquel Buch. Abans, Homs li va fer confessar que el 155 "es va acatar" i que el 2015, quan el PP de Rajoy tenia majoria absoluta, va reformar el Codi Penal el 2015 i

El Montoro de "ni un euro públic" va anar a l'1-O s'obreja a ser defraudat

no va reintroduir la penalització amb presó de la convocatòria de referèndums que José María Aznar va aprovar el 2003 i que José Luis Rodríguez Zapatero va abolir el 2005.

Avivar la malversació

Sobre la malversació, ni Rajoy ni el seu ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, van ser tan rotunds com ho eren al Congrés i al Senat i van tolerar haver estat enganyats quan ells tutelaven les finances. "Una anàlisi comptable i pressupostària sempre pot resultar defraudada", va dir Montoro quan sempre havia dit que "ni un euro públic" va anar a l'1-O.

Davant l'intent de la fiscalia i de Vox de veure un entramat guiat per un comitè estratègic, l'expresident Artur Mas va ser molt gràfic negant un comitè estratègic: "No, era un àmbit de debat on mai hi havia ordre del dia ni els matèixos assistents ni una acta. Més informal impossible", va refutar Mas. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Lamento moltíssim aquestes imatges [de violència policial]”

Emili Bella
BARCELONA

Si Mariano Rajoy no havia vist les imatges de cossos i forces de seguretat de l'Estat agredint els votants del referèndum de l'1 d'octubre del 2017, l'advocada del president d'Òmnium Cultural, Marina Roig, es va encarregar de mostrar-les-hi durant la seva compareixença com a testimoni, ahir a la tarda, al Tribunal Suprem, no sense abans vèncer les reticències inicials del jutge Manuel Marchena, que en qüestionava la necessitat. L'expresident del govern espanyol va acabar admetent, un any i quatre mesos després, que lamenta “moltíssim” imatges com aquelles –en el cas del vídeo que li van mostrar, de càrregues de *piolins* a Sant Carles de la Ràpita–, però les va equiparar en tot moment a “altres” imatges “semblants”, sense concretar quines. “Jo lamento moltíssim totes aquestes imatges, no m'agraden ni aquestes ni d'altres”, va declarar l'exdirigent popular que va enviar les forces policials a Catalunya. Rajoy va culpar exclusivament la Generalitat de la violència policial pel sol fet d'haver cridat els catalans a votar: “Enfrontaments? En una situació com aquella, és normal que se'n pu-

guin produir quan hi ha voluntat, en alguns casos, que hi siguin.” “Si no s'hagués cridat la gent a un referèndum il·legal i no s'haguessin pres decisions trencant la legalitat vigent no hauríem hagut de veure les lesions que van patir alguns ciutadans i alguns membres de les forces de seguretat de l'Estat”, va accentuar.

A més, es va desvincular del dispositiu policial, va dir que ell només s'ocupava de la direcció política, que no sap qui n'era el responsable i que no estava en contacte amb cap comandament de les forces de seguretat. Va assenyalar la seva número 2, Soraya Sáenz de Santamaría, com la persona que l'informava de la situació i de les decisions que es prenen. Al matí, l'exvicepresidenta també s'havia espolsat la responsabilitat afirmant que la informació la hi facilitava l'aleshores delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo, i que també es nodria del que anava veient als mitjans de comunicació –no va especificar quins–. En qualsevol cas, Rajoy va insistir a negar que l'1-O s'hagués celebrat cap referèn-

dum, d'acord amb la Junta Electoral Central. L'home que no va ocupar mai la cadira de l'altra banda de la taula de negociació amb Catalunya per una solució política al conflicte i que va enviar la carpeta catalana a la justícia va fer ahir tot un al·legat contra el diàleg: “No hi ha hagut cap acord, ni tan sols converses, per arribar a un acord sobre la celebració d'un referèndum.” Si bé va recordar que es va reunir en sis ocasions amb Artur Mas i un parell de vegades amb Carles

Puigdemont, va subratllar que va deixar

clar als dos presidents que no abordaria mai el dret a l'autodeterminació i va remarcar que no va admetre cap conversa sobre “liquidar” la sobirania espanyola perquè “Espanya és la que volen els espanyols”. “Jo no nego el compliment de la llei ni la sobirania nacional; a qui se li pot ocórrer que el president d'un govern democràtic pugui negociar això? N'eren plenament conscients”, va reiterar.

L'expresident del PP va relatar que havia adreçat Puigdemont al Congrés i al Senat perquè hi exposés el seu projecte polític, i que caldria una modificació de la Constitució per als seus propòsits sobiranistes, a més del pronunciament del conjunt dels espanyols.

Jordi Pina –advocat de Josep Rull, Jordi Turull i Jordi Sánchez– li va arrencar que va parlar amb Iñigo Urkullu –que en principi hauria de declarar avui com a testimoni– abans de l'aprovació de l'article 155, però va negar al lehen-dakari la condició de mediador. Sí que va reconèixer haver parlat i haver-se reunit per-

sonalment amb molta gent els dies previs al 27-O, i va qualificar de “deliberadament confusa” la declaració d'independència el dia 10 anterior. En aquest punt va recordar els dos requeriments que va enviar a Puigdemont perquè “rectifiqués”, però les cartes de resposta que va rebre no el van satisfer i va tirar pel dret amb el 155: “Va enviar una carta en què no explicava res.”

Tot i que el 7 de febrer del 2018 va afirmar al Congrés que no s'havia gastat “ni un sol euro” del Fons de Liquiditat Autònoma (FLA) per al referèndum, ahir Rajoy va canviar d'opinió i va referir que “no pot descartar” que es gastessin diners públics per a l'1-O. Per alimentar el fantasma de la malversació, l'expresident espanyol va puntualitzar que el seu govern havia enviat informació de la intervenció de la Generalitat a la Fiscalia General de l'Estat i a la fiscalia del Tribunal de Comptes fins a nou vegades, i que no es pot descartar un “engany” o una “ocultació” per part de la Generalitat respecte a això.

D'altra banda, Rajoy va fer referència al contingut de la declaració d'un testimoni del matí –Sáenz de Santamaría– quan intentava diferenciar el 9-N de l'1-O. Pina va sortir al pas de seguida i va argumentar que la llei d'enjudiciament criminal estipula que els testimonis no es poden comunicar entre ells fins que declarin. “Jo lleigeixo els diaris digitals”, es va escudar. “El tribunal en pren nota i ja ho valorarà al seu moment”, va posposar Marchena. ■

“La Generalitat estava intervinguda, però tenien intenció de pagar l'1-O”

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'exministre d'Hisenda Cristóbal Montoro, amb la seva declaració com a testimoni ahir en el judici al Suprem, va obrir encara més dubtes sobre la malversació de fons públics de què s'acusa l'exgovern de Puigdemont per finançar el referèndum de l'1-O. La fiscalia la xifra en 3,6 milions d'euros i l'advocacia de l'Estat, en 1,6 milions. I ahir Montoro va assegurar que la Generalitat no es va gastar ni un euro perquè “estava estrictament intervinguda i el que tenia és la intenció de pagar l'1-O”, fet que va qualificar de delictiu, és a dir, d'administració deslleial, tot i que per això calen partides

i factures pendents de pagament, que no s'han trobat.

Primer, l'exministre va declarar a l'advocat de l'acusació popular del partit d'ultradreta Vox, ja que la fiscalia no el demanava. Montoro va explicar que des del 2015 el control de la despesa de les finances catalanes era ferri, i que el 2017 va ser “absolut” ja que amb l'aprovació de les lleis de transitorietat jurídica i del referèndum, del setembre, van decidir controlar tota la caixa i pagar directament els proveïdors del govern català. El dirigent popular, però, va precisar: “Una cosa és el control del

pressupost i una altra la investigació judicial”, i va afegir que una cap d'Hisenda havia assessorat la Guàrdia Civil per detectar les irregularitats, que consten en el jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, transferides a la causa al Suprem. Va detallar que s'han presentat quatre denúncies a la fiscalia general de l'Estat i també a la fiscalia del Tribunal de Comptes.

La interventora de la Generalitat sempre ha mantingut, en informes, que no s'ha gastat ni un euro dels comptes de la Generalitat en l'1-O, tal com va dir Montoro en un diari madrileny i al Congrés. Ahir va insistir que certament en aquelles

dates “la Generalitat no tenia pressupost públic”, tot i matisar que es referia a “les urnes xineses i a la manutenció de Puigdemont”, a l'exili.

Apreguntes del fiscal, Montoro va detallar que les irregularitats detectades van ser sobre la publicitat institucional, el material, obrir locals i els observadors internacionals, a través del Diplocat. L'advocat de l'exconseller Carles Mundó, el penalista Josep Riba, va preguntar-li sota quin concepte obrir locals públics pot ser malversació, i l'exministre va respondre: “Obrir locals públics per a actes il·licits és un delictiu, com sinó!” El lletrat Jordi Pina va exposar-li la contradicció de parlar de material malversat quan la mateixa advocacia de l'Estat inclou un informe de l'administradora concursal d'Unipost que certifica que no té cap factura pendent de cobrar de la Generalitat, i menys els 980.000 euros, que en proforma sortien repartits en quatre departaments. Montoro va parlar llavors de la “intenció” de fer-ho. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Hi va haver un assetjament massiu, generalitzat i sistemàtic”

Emma Ansola
BARCELONA

La vicepresidenta del govern espanyol durant el mandat de Rajoy, Soraya Sáenz de Santamaría, va seguir fil per randa les acusacions que ja apareixen en els escrits d'acusació de la fiscalia per descriure la situació de “violència” que es vivia a Catalunya i també va parlar de “muralles humanes”, “assetjament violent”, “amenaces” i “coaccions” tant a membres del Cuerpo Nacional de la Policía com de la Guàrdia Civil, i fins i tot alcaldes. Informació que va assegurar que havia conegut a través de la que li arribava del Ministeri d'Interior i de la delegació del govern a Catalunya, així com per les imatges de televisió. Segons Sáenz de Santamaría, “hi va haver altercats diaris des del 20 de setembre fins al 27 d'octubre”. “En qualsevol actuació judicial es produïen aglomeracions”, va afegir. I va assegurar que “si no s'hagués convocat la gent com a muralles humanes per impedir l'actuació dels que estaven obligats a evitar el referèndum potser algunes imatges no s'haurien produït”.

Tanmateix, tot i aquest clima de violència narrat, l'exvicepresidenta va assegurar que es va

mantenir al marge del dispositiu policial que havia dissenyat el Ministeri d'Interior amb l'enviament, el 22 de setembre, dels 6.000 efectius policials. Les mencions a la violència de l'exvicepresidenta van obligar les defenses a interrogar-la sobre el dispositiu policial. En aquest cas, l'advocat de l'exconseller d'Interior Joaquim Forn, el penalista Xavier Melero, va ser el més incisiu, fins al punt que la testimoni no va poder aclarir si els 6.000 policies enviats ho feien per substituir o per reforçar el cos dels Mossos d'Esquadra. L'exvicepresidenta sempre es va mantenir ferma a defensar que els efectius policials van actuar seguint un mandat judicial, tot i que Melero va posar en evidència les contradiccions entre les primeres instruccions de l'ex-secretari d'estat de Seguretat, José Antonio Nieto, que limitava l'actuació dels cosos de seguretat de l'Estat i els instava a

arreplegar-se en cas de grans mobilitzacions a favor dels Mossos, i el que va acabar passant quan es van suspendre les reunions i van acabar actuant per separat. Melero va intentar esbrinar els motius i si es tractava d'una pèrdua de confiança, però la testimoni no ho va aclarir.

Tampoc va quedar clar per què el dispositiu policial es va decidir enviar el 22 de setembre arran dels

fets del dia 20 i, en canvi, la sol·licitud per atracar els vaixells al port de Barcelona es va fer el dia abans. El ball de xifres també va afectar el nombre de lesionats entre els policies, i per primera vegada es va posar xifra, 93 lesionats, un nombre que l'advocat de la defensa d'Oriol Junqueras, Andreu van den Eynde, va contraposar amb el dels primers registres, en què es parlava de més de 400 ferits.

Ja en l'àmbit més polític, Sáenz de Santamaría va admetre que havia mantingut tres reunions amb el vicepresident Oriol Junqueras, però va assegurar que en cap moment va acceptar parlar de la convocatòria d'un referèndum perquè “la sobirania pertany a tot el poble espanyol”. Segons la testimoni, Junqueras no va mostrar interès a parlar de res que no fos la consulta, i tampoc va plantejar cap altra via per arribar a un possible referèndum. Interrogada per les defenses sobre una resposta política de l'Estat a la demanda de més de dos milions de persones que es manifestaven a Catalunya, la vicepresidenta va asse-

gurar que la junta electoral va certificar que no s'havia celebrat cap referèndum l'1-O i que per part del govern de la Generalitat no es van plantejar altres vies, com ara una reforma de la Constitució. “Qui no ho va valorar van ser els que ara estan asseguts al banc dels acusats”, va reblar.

Els canvis en el govern de la Generalitat l'estiu del 2017, i més concretament quan el conseller Jordi Jané va optar per deixar el càrrec, va generar preocupació en el govern espanyol, segons va admetre l'exdirigent del PP. Tot i així, i malgrat que s'anaven aprovant resolucions al Parlament, es va decidir no decretar cap estat de setge per no damnificar els ciutadans. “Vam optar per actuar directament en els implicats”, va reiterar a l'hora de justificar l'aplicació del 155 i la destitució dels membres del govern de la Generalitat que comportava aquesta mesura.

La declaració d'independència del 27 d'octubre també va formar part de l'interrogatori. De fet, va ser a paraules de la pròpia testimoni, assegurant que “les resolucions que no es publiquen no tenen valor jurídic”, que l'advocada Olga Arderiu, defensora de l'expresidenta del Parlament, Carme Forcadell, li va plantejar si sabia que la declaració del 27-O no es va publicar ni registrar, a la qual cosa l'exvicepresidenta va assegurar que ho desconeixia. Tanmateix, abans i interrogada pel fiscal sobre si creia que la declaració era simbòlica, la dirigent va respondre de forma taxativa amb una negativa. ■

“Aquest judici està inspirat en la venjança”

E. Ansola
BARCELONA

El portaveu d'ERC al Congrés Joan Tardà va obrir ahir el torn dels testimonis en el judici al procés independentista i ho va fer amb una primera topada amb el president del tribunal, Manuel Marchena, quan el diputat intentava respondre en català a l'acusació popular de Vox. El president del Tribunal Suprem li va respondre que no tenia dret a fer ús de la seva llengua materna.

“Aquest judici està inspirat en la venjança”, va ser la primera frase del diputat, que ràpidament va ser tallat per Marchena, que el va avisar que “no està autoritzat a fer valoracions polítiques”, sinó que el que ha de fer és “contribuir a l'esclarament dels fets”. Tardà

va ser requerit per Vox i per la defensa de Jordi Cuixart. En aquest sentit va explicar com va assistir a la mobilització del 20 de setembre a la conselleria d'Economia i ho va fer amb una sensació total “d'espontaneïtat”, ja que va decidir anar-hi en assabentar-se dels fets mentre viatjava en taxi i sense cap mena de preparació prèvia. Tardà va admetre que aquell dia temia que “hi hagués infiltrats” i per això va demanar a la gent que no fes cas de provocacions, ja que, va assegurar: “Ni la unitat d'Espanya ni la independència de Catalunya valen una mínima violència.” També va recordar la violència exercida per la policia l'1-O i com això va valdre el registre d'una reprovació de l'exvicepresidenta per part del PSOE que, finalment, va ser retirada l'endemà del discurs del rei avalant la repressió a Catalunya. ■

“No es va aconseguir que l'1-O fos vinculant”

E. Bella
BARCELONA

Artur Mas va alertar Carles Puigdemont dels riscos de convocar un referèndum després de l'experiència del procés participatiu del 9-N de 2014, pel qual va ser condemnat a un any i un mes d'inhabilitació per prevaricació, i li va recomanar que deixés oberta la via de les eleccions anticipades: “Els vaig dir que si optaven pel referèndum jo no m'hi oposaria, però que mai es perdés per part de la Generalitat la capacitat d'iniciativa institucional en un marc legal que la Generalitat pogués controlar.” En resposta al fiscal Javier Zaragoza, el predecessor

de Puigdemont al capdavant del govern va admetre que l'1-O “es va voler que fos vinculant” des d'un punt de vista jurídic però que no es va aconseguir. També va reconèixer discrepàncies en relació amb la necessitat de la llei de transitorietat: “Va suscitar una certa controvèrsia perquè no era clar que aquella llei fos imprescindible i el recorregut que tindria seria molt curt perquè seria immediatament impugnada.”

El president va remarcar que va abandonar la pretensió de tornar a encapçalar l'executiu perquè va voler, no pas perquè la CUP li ho impedís, ja que tenia l'opció de convocar eleccions. Tampoc no va atribuir exclusivament als anticapitalistes la modificació del full de ruta el 2016 per incloure-hi un referèndum d'autodeterminació i es va referir a un “intens debat de la societat catalana”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Baños i Reguant no responen Vox i tenen cinc dies per fer-ho

■ Els dos exdiputats de la CUP planten cara al caràcter feixista de l'acusació ■ Marchena aplica malament la llei

Jordi Panyella
BARCELONA

Antonio Baños i Eulàlia Reguant, els dos exdiputats de la CUP citats ahir al judici contra els líders polítics del procés, es van negar a respondre a les preguntes de l'advocat de Vox, cosa que va provocar que el tribunal se sulfurés i que anunciés que posaria en coneixement del jutjat de guàrdia la seva actuació.

L'advertència del president del Tribunal, Manuel Marchena, es va fer sense respectar la literalitat de la llei que regeix aquest tipus

d'incidents processals i, per tant, la denúncia podria tenir un recorregut nul. L'article 716 de la llei d'enjudiciament criminal especifica que, en cas d'un testimoni que es negui a respondre a un interrogatori, el tribunal ha de notificar una sanció de fins a 5.000 euros que s'imposarà "a l'acte". Un cop imposada la multa, i en cas de persistir en la seva actitud de no declarar, aleshores el testimoni podria incorrer en un delictes de desobediència greu, penat amb presó menor i una multa, i s'actuarà en contra seva.

Ahir, Marchena va advertir primer Baños i després Reguant que negar-se a contestar tenia conseqüències i, un cop aquests es van ratificar en el seu propòsit, va anunciar que portaria el cas "al jutjat de guàrdia", però en cap cas va esgrimir l'article 716 ni va notificar la imposició de cap multa, a l'acte, com marca la llei. La mateixa Eulàlia Reguant, en declaracions a aquest diari, va confirmar que no se'ls havia comunicat cap tipus de sanció. Quan els dos exdiputats ja eren camí de l'estació d'Atocha per agafar el

Eulàlia Reguant entrant ahir al a tarda amb pas ferm al palau del Tribunal Suprem ■ MARISCAL / EFE

tren de tornada, fonts del Suprem van assegurar que sí que se'ls havia sancionat amb 2.500 euros. A més, el tribunal els ha donat cinc dies per rectificar i per sotmetre's a l'interrogatori.

L'incident va tenir lloc

després que Baños es negués a respondre a Vox "per dignitat democràtica". Reguant va adoptar la mateixa actitud i hi va afegir que no volia respondre a un advocat d'un "partit d'ideologia masclista". ■

Pascal diu que volia eleccions i Puigdemont, un referèndum

J.A.
BARCELONA

L'exdiputada i excoordinadora general del PDeCAT Marta Pascal va assegurar com a testimoni que no era partidària de la via unilateral, malgrat defensar com un dels "ideals més nobles assolir la independència". Per aquest motiu va traslladar a Carles Puigdemont que era partidària de convocar eleccions, també en nom de "referents polítics de CiU i el PDeCAT". A més, hi va afegir que la voluntat del president va ser sempre de diàleg i volia un referèndum acordat.

Per la seva banda, l'expresidenta del Parlament Núria de Gispert va defensar l'actuació de Carme Forcadell en el ple del 6 i el 7 de setembre i va negar que limités el debat dels grups a la cambra. ■

Vols fer pràctiques laborals al Departament de Cultura?

Les beques són remunerades i t'aportaran experiència al sector públic.

Busquem titulats/des en:

Humanitats
Història de l'art i Musicologia
Història i Antropologia
Arxivística
Biblioteconomia i Documentació
Belles Arts, Conservació i Restauració
Filologia
Disseny gràfic i Fotografia
Arquitectura
Enginyeria industrial i multimèdia
Química, Biologia i Geologia
Estadística, Ciències Polítiques i Sociologia
Economia i ADE
Dret
Periodisme i Comunicació
Educació Primària
Treball Social

Consulta'n tota la informació a:

🌐 cultura.gencat.cat/ca/tramits
✉ osic@gencat.cat

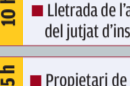
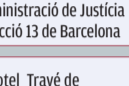
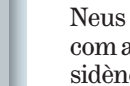
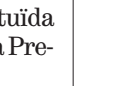

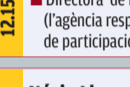
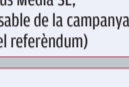

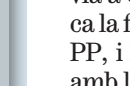
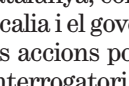
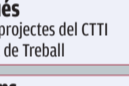

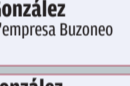
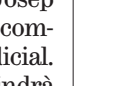
VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Citen testimonis clau per aclarir la suposada violència

■ L'exdelegat del govern espanyol a Catalunya, l'exsecretari d'estat de Seguretat i el coordinador de l'1-O hauran d'explicar l'actuació dels policies espanyols ■ També hi ha citats per la malversació

Els pròxims testimonis del Suprem

GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Dilluns, 4 de març			Dimarts, 5 de març			Dimecres, 6 de març			Dijous, 7 de març		
10 h	10.30 h	11 h	10 h	10.30 h	10 h	10.30 h	10 h	10.30 h	10 h	10.30 h	10.30 h
											
José Antonio Nieto Ex-secretari d'estat de Seguretat	Enric Millo Exdelegat del govern espanyol a Catalunya	Juan Antonio Puigserver Supervisor dels Mossos en aplicació del 155	Diego Pérez de los Cobos Coronel de la Guàrdia Civil i coordinador policial de l'1-O	Sebastián Trapote Cap de la Policia Nacional a Catalunya	Montserrat del Toro Lletrada de l'administració de Justícia del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona	Vicente Nos i Quim Franquesa Informàtics	Vicente Nos i Quim Franquesa Informàtics	Vicente Nos i Quim Franquesa Informàtics	Vicente Nos i Quim Franquesa Informàtics	Vicente Nos i Quim Franquesa Informàtics	Vicente Nos i Quim Franquesa Informàtics
11.30 h	16 h	16.30 h	11 h	11.30 h	10.45 h	11.30 h	12.15 h	16 h	10.30 h	11 h	12 h
											
Roger Torrent President del Parlament	José María Espejo-Saavedra (Cs) , Exvicepresident segon del Parlament 2015-17	David Pérez (PSC) , Exsecretari de la mesa	Ángel Gozalo Responsable de la Guàrdia Civil	Manuel Castellví Comissari general d'Informació dels Mossos	Propietari de l'hotel Travé de Figueres	Vicente Nos i Quim Franquesa Informàtics	Olga Solanas Directora de Focus Media SL, (l'agència responsable de la campanya de participació del referèndum)	Núria Llorach Presidenta en funcions de la CCMA	Propietari dels hotels Gaudí de Reus	Pedro Buil Capità de la marina mercant que exerceix al port de Palamós	Teresa Guix Dissenyadora del web del Pacte Nacional pel Referèndum
17 h	17.30 h	18 h	16 h	16.30 h	16 h	16.30 h	16 h	16.30 h	16.30 h	16.30 h	16.30 h
											
Antonio Bayona Exlletrat major	Xavier Muro Ex-secretari general del Parlament	Neus Munté Exconsellera de la Presidència	Emili Quevedo Comissari general dels Mossos	Cristina Manresa Cap de la regió policial metropolitana nord dels Mossos	Pablo Raventós Administrador d'Unipost	David Palanqués Responsable de projectes del CTTI del Departament de Treball	Rosa Maria Sans Responsable de recursos humans d'Artyplan	Enrique Mary Treballador d'Artyplan	Xavier Xirgo Director del diari El Punt Avui	Albert J. Planas, F. Juan Fuentes i Antonio M. Santos Caps i treballadors d'Unipost	Josep Oriol González Propietari de l'empresa Buzoneo Directo

M. Piulachs BARCELONA

La sala d'enjudiciament del Tribunal Suprem contra els independentistes catalans va comunicar ahir la segona setmana de testimonis, previstos entre les sessions del 4 al 7 de març. Aquest cop, el tribunal, presidit per Manuel Marchena, segueix, com fixa la llei, l'ordre de testimonis citats per la fiscalia,

i no un recull de totes les parts, com ha fet en aquesta setmana, per tal que els principals polítics de la causa declarin abans de l'inici de la campanya per les eleccions espanyoles del 28-A. És per això que hi ha testimonis dels tres grans blocs que té el judici: acció política, la suposada violència i la malversació de fons públics.

Així, dimarts vinent, declararan excàrrecs del

govern espanyol que hauran d'aclarir l'actuació policial de les forces i cossos de seguretat de l'Estat a Catalunya, durant la tardor del 2017, i especialment en el referèndum d'autodeterminació de l'1-O, i si els 6.000 agents de la policia espanyola i de la Guàrdia Civil van venir per ajudar els Mossos d'Esquadra o perquè no es fiaven d'ells, com ahir no va aclarir al Suprem l'exvice-

presidenta del govern del PP, Soraya Sáenz de Santamaría. La sessió s'iniciarà amb el llavors secretari d'estat de Seguretat, José Antonio Nieto, que va redactar una instrucció perquè les forces de seguretat mantinguessin la convivència ciutadana, com recollia la magistrada del TSJC, que va ordenar recollir urnes i tancar escoles l'1-O. El seguirà l'exdelegat del govern a Catalu-

nya Enric Millo, que va participar en la junta de seguretat de Catalunya del 28 de setembre del 2017 i va demanar disculpes per les càrregues policials de l'1-O. Després, declararà Juan Antonio Puigserver, el supervisor de la policia catalana amb l'aplicació del 155 i la suspensió de l'autonomia.

El matí de dimarts, si els interrogatoris ho permeten, el tancarà el presi-

dent del Parlament, Roger Torrent, la declaració del qual es va ajornar pel ple d'ahir. La tarda serà també de testimonis polítics, amb els exmembres de la mesa del Parlament que es van oposar a permetre votacions sobre el referèndum i la independència de Catalunya Josep Maria Espejo Saavedra (Cs) i David Pérez (PSC). Els seguiran Antonio Bayona, ex-llletrat major, i Xavier Muro, secretari general del Parlament. Tancarà el dia Neus Munté, substituïda com a consellera de la Presidència.

Trapero, pendent

En la sessió de dimecres es tornarà a parlar de la suposada violència que es vivia a Catalunya, com indica la fiscalia i el govern del PP, i les accions policials, amb l'interrogatori del coronel de la Guàrdia Civil Diego Pérez de los Cobos, nomenat per coordinar els tres cossos policials per l'1-O i que va acusar el major dels Mossos, Josep Lluís Trapero, de no complir el mandat judicial. Trapero no intervingrà aquesta setmana, perquè la fiscalia no l'ha citat com a testimoni, però sí les defenses, i assistirà al judici més endavant. La fiscalia sí que ha citat tres comissaris dels Mossos, a banda dels caps de la policia espanyola i de la Guàrdia Civil a Catalunya.

Dimecres ha de declarar la lletrada de l'administració de justícia que va fer l'escorcoll a Economia el 20-S i no va voler sortir pel passadís de voluntaris. A banda, hi ha empresaris, com el d'Unipost, i tècnics públics per declarar sobre la suposada malversació de fons públics per l'1-O. ■

MOBILTAC S.A.
DES DE 1966

Tel. 972 67 86 97 · www.mobiltac.com

Consorci d'Aigües de Tarragona

CONTRACTACIÓ SERVEI Presentació d'ofertes

El Consorci d'Aigües de Tarragona fa pública la convocatòria per a la presentació d'ofertes per l'adjudicació del contracte de serveis referent a "Manteniment xarxa ràdio"

EXP. 44/2019

Pressupost (abans d'IVA):	400.000,00 €
Termini d'execució:	4 anys
Procediment d'adjudicació:	obert
Forma d'adjudicació:	Segons Plecs
Fiança definitiva:	5% de l'oferta econòmica de l'adjudicatari
Data límit de presentació d'ofertes:	22-març-2019, a les 10:45, a les oficines del CAT
Documentació a presentar:	L'exigida als plecs
Obertura de pliques	5-abril-2019, a les 11:45, a les oficines del CAT

La documentació referent al concurs es pot consultar a la pàgina web www.ccaait.cat

Consorci d'Aigües de Tarragona. Oficina de Contractació (Autovia T-11, km 14 - 43006 TARRAGONA. Tel. 977 63 62 07).

Josep Xavier Pujol Mestre ■ Director gerent

Constantí, 28 de febrer de 2019

#CATALUNYALLIBERTAT

VOL VIURE EN

L'ILLA DE ROBINSON

GISELA PLADEVAYA

L'ANÀLISI

“El tribunal ha sigut benèvol amb Rajoy”

GONZALO BOYE

En la vuitena sessió del judici per l'1-O que s'està duent a terme al Tribunal Suprem, ahir es va iniciar la tanda d'interrogatoris als testimonis. Tal com va assenyalar el presentador del programa *L'illa de Robinson*, d'El Punt Avui TV, diversos d'aquests van ser de pes, com ara l'expresident de la Generalitat Artur Mas; l'exvicepresidenta del govern espanyol Soraya Sáenz de Santamaría; l'expresident del govern espanyol Mariano Rajoy, així com l'aleshores ministre d'Hisenda Cristóbal Montoro. L'advocat Gonzalo Boye considera que el tribunal va ser bastant benèvol amb Rajoy. Les paraules de l'expresident

espanyol van evidenciar que, ahir al matí, havia seguit les testificals (segons ell, a través de la premsa digital). Boye subratlla: “Això és inadmissible des del punt de vista dels testimonis.” I és que la llei d'enjudiciament criminal estableix que els testimonis no poden tenir coneixement del contingut de les altres testificals fins després de la seva pròpia. Rajoy va fer referència a “les declaracions d'aquest matí”, quan se li va preguntar quines diferències hi va haver entre el referèndum de l'1-O i la consulta del 9-N. A banda, Boye també va valorar les declaracions de dimarts del president d'Òmnium, Jordi Cuixart, i de l'exvicepresi-

dent del Parlament Carme Forcadell. Pensa que “van contestar en la seva línia, defensant políticament les actuacions que van desplegar el 2017”: “La fiscalia ha estat baixa i, en alguns casos, demostra carències tècniques.” I, respecte a l'afirmació de Cuixart que ara la seva prioritat no és sortir de la presó sinó defensar els drets fonamentals i que es resolgui el conflicte polític entre Catalunya i Espanya, el lletrat diu que “va anar molt en concordança amb Sánchez”. Recorda que els dos Jordis estan processats per ser activistes, no per haver comès cap delictes, sinó per haver representat unes entitats que tenen perfectament dret a expressar-se.

L'ENTREVISTA SUSANNA BARREDA

“Em fa esgarrifar cap a quin model de societat volen anar”

Igor Llongueres

“Si abans del judici la situació ja era complexa i incerta, ara ho és molt més.” És una de les reflexions de la psicòloga Susanna Barreda, parella de l'expresident de l'ANC Jordi Sánchez.

Com està després de la seva declaració de dijous passat?

El vaig veure molt ell. La veritat és que la declaració em va agradar. Va ser contundent, educat i va respondre a totes les preguntes de la fiscalia i l'advocacia de l'Estat. És un aspecte que aquest dimecres, en canvi, hem començat a no presenciar. He seguit la declaració de Rajoy i un tall de la senyora Sáenz de Santamaría. Han eludit força preguntes, responent “no ho sé”, “no em consta”, “no ho tinc clar”... En les dues primeres setmanes de judici hi ha hagut un tarannà diferent.

Durant l'interrogatori del fiscal a Jordi Sánchez, les grans proves eren cotxes de la Guàrdia Civil amb alguns danys, un retuit i un correu no llegit. És realment sorprenent

FOTO: JOAN SABATER

amb el fet que faci prop de 500 dies que és en presó preventiva i s'enfronti a una pena de 17 anys.

Et fa posar la pell de gallina. Fa gairebé un any i mig que està a la presó, i que les màximes proves que presenten sobre la violència siguin aquestes... No s'entén. A més, existeixen interpretacions molt diferents. Hi ha qui defensa que una manifestació i un dret de protesta són part de l'estat de dret. I hi ha un Estat que creu que no, que un poble i una ciutadania no tenen dret a exercir-ho. Em fa esgarrifar cap a quin model de societat volen anar.

Què li va semblar la declaració de Jordi Cuixart?

Jordi Sánchez i Jordi Cuixart van

seguir línies diferents perquè ells són diferents. Però amb un contingut comú molt clar, que és defensar els drets i les llibertats dels ciutadans. El centre és el mateix.

Dins la sala del Suprem, com s'organitzen les famílies?

Hi podem entrar dos familiars de cada acusat. Entre nosaltres hem tingut una mica la deferència de cedir el lloc en funció de qui declarava. Entre tots anem fent, mirem que estiguem bé i ens compaginem. A banda, els horaris del judici són molt llargs, fa que arribin tardíssim a la presó i que no ens puguin trucar. La desconnexió és màxima. Si abans vivíem amb una incertesa total, ara es multiplica molt més.

QÜESTIONS TÈCNIQUES

“No poden ser a la carta els interrogatoris dels testimonis”

Per dignitat democràtica i antifeixista”, l'exdiputat Antonio Baños es va negar a respondre a Vox. L'advocada penalista Natàlia Frigola especifica que els investigats poden mentir, acollir-se al seu dret de no declarar i respondre només a unes parts. Però els testimonis, com era el cas de Baños, “están obligats a declarar”, perquè “no pot ser que els seus interrogatoris siguin a la carta”. Hi afegeix, en aquest sentit, que per aquest motiu el jutge Marchena li va recordar que “això podia tenir unes conseqüències jurídiques” cap a ell. “Els testimonis no poden fer judicis de valor ni entrar en opinions subjectives. Tampoc poden realitzar mítings polítics a la sala. Han de donar l'opinió d'uns fets que han viscut. No són pèrits. Han de respondre a totes les preguntes i no poden mentir.” Paral·lelament, la lletrada intueix que Marchena vol anar ràpid, sobretot quan avisa que hi ha previstos mig miler de testimonis.

NATÀLIA FRIGOLA

LA TRUCADA

“El sector abertzale segueix el judici amb molt d'interès”

MARTXELO OTAMENDI PERIODISTA

El director del diari basc *Berria*, Martxelo Otamendi, va veure els encausats “molt sencers i ben enfocats”: “Han deixat clars els motius pels quals es va fer el referèndum de l'1-O. I, entre ells, s'han complementat. És difícil que del que han dit se'n pugui desprendre un delictes.” Creu, alhora, que la sala hauria d'haver estat ahir més restrictiva amb les explicacions polítiques de Sáenz de Santamaría i Rajoy. Afegeix que, si hi ha penes dures en la sentència, encara es desestabilitzarà més la relació entre Catalunya i l'Estat; i ressalta que el sector abertzale està seguint el judici amb molt d'interès.

LA TERTULIA

“A les acusacions els serà molt difícil demostrar o argumentar el que no ha existit. Caldrà veure com, després, la sala ho interpretarà. D'altra banda, hem normalitzat aquesta presó preventiva i és insòlita”

MAGDA GREGORI
PERIODISTA I POLITÒLOGA

“Sáenz de Santamaría, Rajoy i Montoro han dibuixat un escenari fruit d'un relat fals, sense proves concretes. Soraya no volia respondre si havien tingut cap pressió de l'exterior per aturar les càrregues policials durant l'1-O”

FERRAN ESPADA
PERIODISTA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIREES

LLUÍS MARTÍNEZ

La pròxima cortina de fum

Recorden l'edició de l'any passat de la fira d'art Arco? I la polèmica per una obra on es qualificaven de "presos polítics" els nostres presos polítics? Sí, aquella que va ser censurada i que, arran d'això, va ser comentada a mig món... Doncs bé: ara, Eugenio Marinol i Santiago Sierra han fet un *Ninot* –aquest és el nom de l'obra– de Felip VI. Fins aquí, res a dir. Però els autors exigeixen que el comprador cremi l'obra, valorada en 200.000 euros, aquest any. Com un ninot de falla. El fet que l'obra estigui a la portada de *La Razón* amb el qualificatiu de "falso arte" ja fa pensar que la polèmica, o la cortina de fum, està servida.

Més presència de l'Estat, encara

Els diaris del Grup Joly es lamenten que tots els governs espanyols han desaparegut del mapa de Catalunya i que d'aquí ve la desafecció. "Ja és hora de revertir aquesta situació", afirmen. Com? Ah!

La incògnita amb qui s'ha d'acordar

Camilo José Cela Conde afirma que aplicar de nou l'article 155 no servirà per a res. "Posar fi al xantatge sobiranista només s'aconseguirà amb acords." Quins i amb qui? L'articulista no ho diu.

La cançó de l'enfadós encara té corda

Jorge Dezcallar, ambaixador d'Espanya, recorda als diaris del grup Prensa Ibérica que a Espanya, on regna una democràcia i una justícia exemplars, no hi ha presos polítics. Ara, d'idees noves, ni una.

L'opinió única i possible

Sort en tenim de mitjans com ara Periodista Digital, sempre a la caça d'aquells que dissenteixen de l'opinió única i possible. Un periodista de *Die Tageszeitung*, Reiner Wandler, afirma al Canal 24 Horas de TVE que en la concentració del 20 de setembre no hi va haver rebel·lió –i potser ni sedició– i que Cuixart és un pacifista reconegut. "Quin màquina aquest alemany, que ja abans que declarin els testimonis ja sap que no podran demostrar res, que no hi ha ni sedició; ho sap tot". I dels mitjans que ja avancen la condemna, en diu alguna cosa? Res, és clar.

Quan l'acudit esdevé una fotografia

Vergara copsa així a Eldiario.es el clima en el judici als presos polítics: una fiscalia que ha de recórrer a unes piulades agafades pels pèls per mirar de provar una violència inexistent. A qui no segueixi el judici a El Punt Avui Televisió i d'altres –pocs– mitjans, li pot semblar un acudit, però és una descripció que s'aproxima a la realitat. Que els grans mitjans passen per alt, per cert.

XTAC
XARXA DE TEATRES D'ATENEUS DE CATALUNYA

AGENDA D'ESPECTACLES

DISSABTE, 2 DE MARÇ

TEATRE 18H - *Tu també marxaràs?*
Fugim de les fronteres. En coordinació amb Òmnium
Centre Parroquial de Sant Vicenç de Sarrià
centredesarria.entitatsbcn.net
Carrer del Pare Miquel de Sarrià, 8
Barcelona

MÚSICA 18:30H - *Concert a dues bandes*
Banda de Música de la Universitat Jaume I de Castelló
Centre Catòlic de Sants
ccsants.cat
Carrer d'Antoni de Capmany, 72
Barcelona

MÚSICA 20H - *La nit del Swing al Círcol*
Círcol Catòlic de Badalona
elcircular.cat
Carrer Sant Anastasi, 2
Badalona

DIUMENGE, 3 DE MARÇ

VERMUT 12H - *Vermut musical amb Zulabard*
al Bar de la Cate
lacate.cat
La Cate
Ronda del Rector Arolas, 4
Figueres

MÚSICA 18H - *Cor Cambra Dyapason i Esbart Sarrià*
Cicle de Cultura Popular als Ateneus
Centre Parroquial de Sant Vicenç de Sarrià
centredesarria.entitatsbcn.net
Carrer del Pare Miquel de Sarrià, 8
Barcelona

Cultura Popular als Ateneus

MÉS ESPECTACLES I VENDA D'ENTRADES:
xtac.ateneus.cat

Federació d'Ateneus de Catalunya

EL PUNT AVUI

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

JOAN RUEDA

LES FRASES

“Davant la decisió legítima de la CUP, jo tenia dues opcions, i vaig decidir, jo, anar-me'n”

ARTUR MAS
EXPRESIDENT DE LA GENERALITAT

LA FRASE DEL DIA

“

“Assegurar que no hi va haver assetjaments a alcaldes és estar cec”

MARIANO RAJOY
EXPRESIDENT DEL GOVERN D'ESPANYA

“El govern ha pogut defraudar o enganyar per destinar diner públic a l'organització de l'1-O, tot i el control total de les finances”

CRISTÓBAL MONTORO
EXMINISTRE D'HISENDA

“Els qui no van valorar l'opció de modificar la Constitució van ser els acusats”

SORAYA S. DE SANTAMARÍA
EXVICEPRESIDENTA DEL GOVERN D'ESPANYA

“Aquest judici està inspirat en la venjança”

JOAN TARDÀ
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

“El president Puigdemont va insistir fins al final que el camí era el diàleg”

MARTA PASCAL
EXCOORDINADORA GENERAL DEL PDECAT

“Per dignitat democràtica i antifeixista no respondré a Vox”

ANTONIO BAÑOS
EXDIPUTAT DE LA CUP

“Davant de l'extrema dreta i d'un partit masclista i xenòfob no acceptaré respondre a les seves preguntes”

EULÀLIA REGUANT
EXDIPUTADA DE LA CUP

EL TESTIMONI

Torrent, dilluns

El tribunal accepta retardar la declaració pel ple

El Tribunal Suprem va acceptar retardar la declaració del president del Parlament, Roger Torrent, prevista per ahir a les 11 del matí, ja que coincidiria amb la celebració d'un ple al Parlament. El president haurà de declarar dilluns que ve, dia 4, a 2/4 de 12 del migdia. Els dilluns del mes de març han estat habilitats per al judici de l'1-O.

El president Torrent, en el ple d'ahir al matí ■ EFE

Diputats vestits de blanc, ahir al Parlament ■ EFE

LA SOLIDARITAT

Vestits de blanc

Protesta sobiranista en suport als presos polítics

Diputats de JxCat, d'ERC i dels comuns van vestir ahir de blanc al Parlament en suport als presos polítics jutjats al Tribunal Suprem. Segons fonts del grup parlamentari d'ERC, aquesta acció es repetirà en els plens del Parlament mentre duri el judici de l'1-O. Els grups han escollit el color blanc perquè consideren que és una manera de sumar-se a la campanya *Jo acuso* d'Òmnium.

LA CARA I LA CREU

El gest de la CUP contra la presència de Vox

Tot i haver estat present, i fins i tot haver marcat el ritme de la fiscalia, l'extrema dreta es va fer present del tot en el judici de l'1-O, ahir. La formació xenòfoba va poder fer els seus primers interrogatoris. Tot i que la seva decisió els pot suposar conseqüències penals, els exdiputats cupaires Antonio Baños i Eulàlia Reguant es van negar a respondre a la formació masclista i homòfoba. Per a alguns serà només un gest, però davant de Vox tot tipus de protesta, pacífica, és legítima. I obligada.

No és cap novetat perquè han estat presents en tot el període d'instrucció, però ahir les *fake news* van tornar al primer pla del judici del procés. L'exvicepresidenta del govern espanyol Soraya Sáenz de Santamaría, va afirmar que a Catalunya hi va haver entre setembre i octubre un “assetjament violent”, que cada dia es veien “imatges violentes” i que hi va haver “muralles humanes” a les escoles. Ah, i es va apuntar a la teoria que les imatges de l'1-O són falses.

EL PROTAGONISTA

Sandro Rosell sí que seguirà el seu judici en llibertat

L'Audiència Nacional va deixar ahir en llibertat amb mesures cautelars, però sense fiança, l'expresident del Barça Sandro Rosell. L'expresident va ser empresonat per la jutgessa Carmen Lamela, com els presos polítics, el maig del 2017, i la fiscalia sol·licita per a ell 11 anys de presó pels delictes de blanqueig de capitals i organització criminal. Rosell havia demanat, com van fer els presos polítics, poder seguir el judici en llibertat. El tribunal va comunicar ahir que el deixava en llibertat perquè ja no hi havia risc de fuga en haver ja declarat, tot i que si ara fugís, la llei marca que el judici hauria de tornar a començar.

Rosell, en la seva declaració a l'Audiència Nacional ■ EFE

LA PROTESTA

Denúncia per desobediència per una protesta a Madrid

La Policia Nacional ha fet saber als portaveus del col·lectiu Silenci, Rebel·leu-vos, que es manifesta cada dia a Tarragona i a Madrid per protestar contra el judici de l'1-O, que han estat denunciats per desobediència. Se'ls ha denunciat per la protesta, en silenci estricte, que fan al carrer Gènova de Madrid.

LA INCÒGNITA

Rajoy admet que havia seguit les declaracions dels testimonis

L'expresident del govern espanyol Mariano Rajoy va fer referència a una declaració d'un testimoni que s'havia produït al matí. La llei prohibeix cap comunicació entre els testimonis, però l'expresident del govern espanyol va afirmar que en sabia el contingut gràcies als mitjans digitals.

L'ORDRE

Junqueras, Romeva, Bassa i Forcadell seuen amb els advocats

Els espectadors del judici van veure ahir com Raül Romeva, Dolors Bassa i Carme Forcadell es van unir a Oriol Junqueras i van exercir el seu dret a seure amb els seus advocats. I també com el president del tribunal, Manuel Marchena, intentava que no es parlés del que no li interessava, com l'acord a Escòcia.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El vicepresident Pere Aragonès i el president Quim Torra conversen ahir durant el ple del Parlament ■ ORIOL DURAN

Torra dona per feta la pròrroga pressupostària

■ Catalunya en Comú rebutja la proposta del govern, també la fiscal, que els ofería ahir en debat parlamentari ■ El president descarta eleccions i confia negociar el document després del 26-M

Xavier Miró
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, va donar ahir per tancada la porta a aprovar el pressupost del 2019 i va anunciar la pròrroga pressupostària després que Catalunya en Comú va rebutjar l'avantprojecte en considerar-lo poc social i expansiu i va deixar clar que ja no queda cap possibilitat d'arribar a un acord. "Allà es queden amb la seva proposta de pressupostos. Han fallat a Catalunya", va llançar a la cara del govern la presidenta del grup parlamentari, Jessica Albiach. Durant el ple d'ahir a la tarda al Parlament, el govern català va oferir a Catalunya en Comú un augment de la pressió fiscal en les rendes

més altes, l'impost de successions i sobre els tipus d'interès que cobren els bancs en els préstecs hipotecaris. El vicepresident i conseller d'Economia, Pere Aragonès, va anunciar la disposició de l'executiu a reformar una part del tram autonòmic de l'IRPF de manera que s'aplicaria una pressió del 25,5% a les rendes superiors als 120.000 euros anuals quan avui només s'aplica a les que tenen ingressos superiors als 175.000. Aquesta modificació permetria ingressar 16,3 milions més. Pel que fa a successions, la bonificació que tenen les de més de 3 milions es reduiria del 57% actual al 37% de la nova proposta amb una recaptació estimada anual de 83,2 milions.

Torra retreu a Cs, PSC i PP que no donin suport a Forcadell

En la sessió de control, el president Quim Torra, responent a la intervenció de Sergi Sabrià (ERC) sobre la sobirania parlamentària, va carregar contra Cs, el PSC i el PP als quals va retreure no haver anat al judici. "Els hauria de caure la cara de vergonya de no donar suport als seus companys i escoltar-los" com defensaven la "inviolabilitat de l'expressió política i les idees lliures." En parlar de la

declaració de Jordi Cuixart, Inés Arrimadas (Cs) va riure, i Torra s'hi va enutjar dient-li que no tenia dret a riure's de Cuixart. Sense micròfon obert Arrimadas li va dir que ho feia d'ell, fet que va lamentar Torra demanant-li que "no es rigui de la gent". Abans, Elsa Artadi se les havia hagut amb Carlos Carrizosa (Cs), que va preguntar sobre el finançament de la Casa de la República a Waterloo. "Amb

diners privats, els mateixos amb què vam pagar el referèndum", va etzibar Artadi, agraint-li irònicament haver posat Puigdemont "al centre del debat de la política", tot i considerar-lo un fugitiu. Amb Miquel Iceta (PSC) lamentant que es presenti un pressupost virtual i que l'executiu no governi, Torra va instar-lo a posar-se d'acord "amb els socis del 155" per fer una moció de censura. ■ J.A.

En darrer terme, l'executiu català també preveia ingressar 77,8 milions suplementaris pel que fa als interessos que imposen els bancs en els préstecs de manera que s'elevarien de l'1,5% al 2% els tipus impo-

sitius sobre aquests beneficis bancaris. Però aquests 177,3 milions suplementaris que s'ingressarien per les tres propostes no serien efectius fins al 2020 perquè pel que fa a aquest any en successions

només se n'aconseguirien 20,8 i en l'impost als préstecs hipotecaris, només 38,9. Però, a més, tenint en compte que l'IRPF és un impost estatal, l'augment de la pressió fiscal en el tram català només es po-

dria fer efectiva en l'exercici del 2021.

Però Catalunya en Comú ja va respondre ahir que veu la nova proposta fiscal com un exercici de "pirotènia" que no soluciona la necessitat d'augmentar ingressos. "Nosaltres li fem una proposta en successions per valor de 400 milions d'ingressos", retreia al govern David Cid, el portaveu parlamentari de Catalunya en Comú per mostrar que l'executiu de JxCat i ERC està molt lluny de satisfer les condicions que posen per aprovar el pressupost, i va acusar-lo de fer una maniobra per poder acabar assenyalant en altres grups la responsabilitat que no es puguin aprovar els comptes. Encara més, va acusar el govern d'estar interessat en el fons a prorrogar el pressupost actual perquè això facilita el compliment del dèficit. El mateix els retreia el diputat de la CUP Vidal Aragonès, acusant-los d'estar preocupats per fer els deures "als mercats financers" i no per les retallades.

Ciudadans, el PSC i el PP van defugir entrar en el debat sobre el contingut de la proposta i van desqualificar la forma en què el govern ha plantejat la negociació. Sense tenir el suport parlamentari garantit, la conselleria d'Economia ha publicat la proposta aquesta setmana per obrir un debat previ al Parlament sense tramitar el pressupost.

El PSC vol eleccions

Arrimadas va acusar el govern de "degradar" la institució. El líder del PSC, Miquel Iceta, va insistir al president que, "si no té majoria per governar, ha de convocar eleccions", tot recordant-li que Puigdemont es va sotmetre a una moció de confiança quan la CUP li va tombar el pressupost. També el líder popular, Alejandro Fernández, va advertir a Torra que, sense comptes, s'hauria de sotmetre a una moció de confiança o convocar eleccions. ■

Les frases

“M'enduc un no al diàleg. Passades les eleccions entenc que en podem tornar a parlar”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Se'ns va demanar que expliquéssim el pressupost, amb llum i taquígrafs, i així ho fem avui”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Ja ens ha dit que no el presenta perquè no té majoria. Si no en té per governar, ha de convocar eleccions”

Miquel Iceta
PRESIDENTA DEL GRUP DEL PSC

“Siguin sincers. Vostès mai han mostrat un veritable interès per aprovar el pressupost”

Jessica Albiach
PRESIDENTA DEL GRUP DE CATCOMÚ

“No reverteix retallades ni barracons. El problema real el tenen en els mercats financers”

Vidal Aragonès
DIPUTAT DE LA CUP

“És una manca de respecte al poder legislatiu dir que no el donem suport”

Alejandro Fernández
LÍDER DEL PP CATALÀ